

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**  
**DECIZIE**

**22 ianuarie 2020**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Coronciuc Ștefan, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 24 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

**Coronciuc Ștefan XXX**, născut la  
XXX, originar și domiciliat în XXX.

**Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:**

1. 16.06.16 – 13.03.2018 (prima instanță);
2. 17.10.2018 – 24.01.2019 (instanța de apel);
3. 09.09.2019 – 22.01.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

**A C O N S T A T A T :**

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 13 martie 2018, inculpatul Coronciuc Ștefan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 7 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Coronciuc Ștefan în beneficiul lui Ciuvașcova Victoria suma prejudiciului material în mărime de 1956 lei.

Prin sentință s-a soluționat și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Coronciuc Ștefan la 02.06.2016 aproximativ la ora 02:30, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. Dokuceaev, intersecția cu șos. Hâncești mun. Chișinău, aplicându-i o lovitură cu palma în regiunea feței și a spatelui, în mod deschis a sustras de la cet. Ciuvașcova Victoria a unei genți la preț de 350 lei, în care se aflau lucruri personale un telefon mobil de model Nokia la preț de 1500 lei, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 1850 lei.

Acțiunile inculpatului Coronciuc Ștefan au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal „*sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața persoanei cauzând daune în proporții considerabile*”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1 Avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului Coronciuc Ștefan care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei decizi prin care față de inculpat să fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

În susținerea apelului, a invocat că:

- nu s-a luat în vedere personalitatea inculpatului care se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale;

- la aplicarea pedepsei nu s-a dat deplină eficiență prevederile art. 61 alin. (2), 75 Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2019, s-a repus în termen cererea de apel, s-a respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiate constatările primei instanțe care a evidențiat în acțiunile făptuitorului prezența elementelor constitutive ale infracțiunii imputate lui Coronciuc Ștefan, reiterând că latura obiectivă a infracțiunii încriminate lui Coronciuc Ștefan s-a realizat prin acțiunea de sustragere a bunurilor părții vătămate Ciuvașova Victoria, acțiune care a cauzat urmări prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, stabilindu-se totodată că faptele incriminate inculpatului s-au manifestat printr-o formă sau într-un mod deschis a sustragerii bunurilor părții vătămate.

Instanța de apel a relevat că în rezultatul acțiunilor inculpatului Coronciuc Ștefan au fost grav afectate relațiile sociale cu privire la proprietate, posesia și deținerea bunurilor materiale, inclusiv și faptul, că ultimul a întrunit toate trăsăturile subiectului infracțiunii imputate prevăzute de art. 21 din Codul penal.

De asemenea, instanța de apel a reținut și faptul că în speță a fost dovedită legătura de cauzalitate între faptele prejudiciabile și urmările survenite or, s-a stabilit că în urma faptei ilicite comise, părții vătămate Ciuvașova Victoria i-au fost cauzate suferințe și dureri fizice prin loviturile peste față și spate din cauza cărora a căzut, inclusiv i-au fost cauzate daune în proporții considerabile, fapt prin care se apreciază calificativele agravante prevăzute la lit. e) și f) alin. (2) art.187 Cod penal, ca utile și funcționale.

Privitor la numirea pedepsei penale instanța de apel a respins ca neîntemeiate alegațiile părții apelante care în esență a invocat că urmează să se ia în considerare personalitatea inculpatului, a conchis, că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu

prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, instanța de apel a subliniat faptul că, instanța de fond corect a considerat, că inculpatul Coronciuc Ștefan urmează a fi condamnat pe art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, prin stabilirea unei pedepse privative de libertate, fără sancționarea complementară a acestuia, inclusiv a luat în considerare faptul că la momentul săvârșirii infracțiunii, inculpatul avea doar vârsta de 20 de ani, temei pentru care a stabilit o pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3<sup>1</sup>) Cod penal, în limitele sancțiunii prevăzute de norma penală.

În același timp, instanța de apel nu a reținut ca plauzibile alegațiile apelantului precum, că la aplicarea pedepsei în privința inculpatului nu s-a ținut cont de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei și de contribuirea activă a participantului la descoperirea acesteia în cazul dat remarcând faptul că în acest sens asupra comportamentului inculpatului după săvârșirea infracțiunii, care a incendiat geanta părții vătămate, fapt ce se confirmă prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 02.06.2016, din care rezultă că *„de la fața locului au fost ridicate rămășițe de la geantă de dame, un cozoroc de la un chipiu culoare neagră, o copertă și câteva hârtii de culoare albă în pătrățele, pe jumătate arse, telefon mobil de model ”Nokia ” deteriorat în urma arderii, o pâine feliată, o brichetă de culoare neagră.”*

Mai mult instanța de apel a remarcat faptul că, inculpatul Coronciuc Ștefan cunoscând cu certitudine că este acuzat de comiterea unei infracțiuni de jaf și fiind conștient de faptul că dosarul penal în privința sa va fi deferit justiției, s-a eschivat de la instanța de judecată, circumstanțe în care cauza s-a aflat pe rolul instanței o perioadă îndelungată și care au generat necesitatea intentării investigațiilor de căutare în privința sa.

Astfel, instanța de apel a remarcat că partea apărării nu a indicat care sunt împrejurările invocate ce micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei și prin care acțiunii se manifestă contribuirea activă a inculpatului la descoperirea faptei ilicite în cazul dat.

În contextul dat, cu referire la argumentele invocate în interesele inculpatului Coronciuc Ștefan precum că pedeapsa penală stabilită este nejustificată și nu corespunde gravității faptelor imputate și circumstanțelor cazului, inclusiv în coroborare cu personalitatea celui vinovat și comportamentului acestuia, instanța de

apel le-a respins ca fiind nefondate, reiterând că prima instanță a luat în considerare caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de legislația penală, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, concluzionând întemeiat asupra faptului, că sentința de condamnare, în prezenta cauză penală, va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Spânu Oleg în numele inculpatului Coronciuc Ștefan, care a invocat drept temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu aplicarea unei pedepse non privative de libertate față de inculpat.

Invocând faptul că:

- la stabilire și aplicarea pedepsei instanța de apel nu a luat în considerare prevederile art. 61, 75, 76, 77 Cd penal, aplicându-i inculpatului o pedeapsă prea dură;

- la stabilirea pedepsei instanța nu a menționat care a fost motivul infracțiunii și rolul lui la stabilirea pedepsei;

- inculpatul Coronciuc Ștefan a recunoscut vina integral, a reparat prejudiciul părții vătămate, a săvârșit infracțiunea pentru prima oară, se căiește sincer și regretă cele întâmplate, consider că instanța de fond și instanța de apel trebuiau să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante asupra pedepsei penale, atât în baza criteriului cantitativ, cât și a criteriului calitativ;

- instanța de fond cât și instanța de apel și-a motivat arbitrar sentința și decizia vizînd corectarea condamnatului prin necesitatea izolării lui de societate în condiții de privare de libertate, indicăm faptul că există temei legal pentru casarea deciziei instanței de fond și instanței de apel, dat fiind faptul că închisoarea este una dintre cele mai grave pedepse și se aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea condamnatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu au motivat în nici un fel posibilitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal;

- avînd în vedere toate circumstanțele atenuante prezente în speță, exista temei legal de a alica față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal, astfel corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fi fără izolarea ultimului de societate.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, menționînd faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite

inculpatului, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, gravitatea infracțiunii, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel doar în prezenta temeiurilor menționate de norma dată.

Colegiul penal constată, că în recursul ordinar declarat au fost invocate temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, a fost aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Totodată, instanța de recurs atestă, că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va pronunța referitor la aceste aspecte, dar critică decizia instanței de apel numai referitor la stabilirea pedepsei și anume neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate de recurenți, Colegiul penal, conchide că, temeiurile pentru recursuri semnalate de autor, nu sunt aplicabile în prezenta speță, instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea categoriei, termenului și modului de executare a pedepsei și-a argumentat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea categoriei, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Colegiul penal analizând textul deciziei atacate (f.d. 195-204, Vol. I) în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind neaplicarea față de inculpatul Coronciuc Ștefan a prevederilor art. 90 Cod penal, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Instanța de recurs reține ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitor la neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpatul Coronciuc Ștefan or, în cadrul condițiilor suspendării executării pedepsei, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii unei pedepse sub formă de închisoare, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa

stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune stabilită de instanța de judecată.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *„Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă”*.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Prin urmare, analizând materialele cauzei instanța de recurs ordinar a constatat că la examinarea posibilității de a aplica față de inculpatul Coronciuc Ștefan prevederile art. 90 Cod penal, instanța de apel a ținut cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, urmările prejudiciabile a acestei infracțiuni, care prezintă un pericol esențial.

Respectiv, în asemenea situații pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unor pedepse reale cu executare, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Instanța de recurs apreciază critic argumentul recurentului precum că *„inculpatul Coronciuc Ștefan a recunoscut vina integral, a reparat prejudiciul părții vătămate, a săvârșit infracțiunea pentru prima oară, se căiește sincer și regretă cele întîmplate, consider că instanța de fond și instanța de apel trebuiau să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante asupra pedepsei penale, atît în baza criteriului cantitativ, cât și a criteriului calitativ”* or după cum urmează din declarațiile inculpatului Coronciuc Ștefan date în cadrul examinării cauzei în apel, acesta a declarat că în anul 2014 a fost condamnat în baza art. 264<sup>1</sup> alin. (4) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, antecedentul penal fiind stins, dar caracterizează negativ persoana.

Instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul recurentului precum că *„la stabilirea pedepsei instanța nu a menționat care a fost motivul infracțiunii și rolul la stabilirea pedepsei”*, or la stabilirea pedepsei instanța nici nu urma să țină cont de

motivul infracțiunii comise, fiind necesar stabilirea scopului comiterii infracțiunii, în speța noastră acesta fiind cel de cupiditate.

Mai mult, instanța la individualizarea pedepsei a ținut cont de conduita inculpatului Coronciuc Ștefan după comiterea infracțiunii, fiind cert faptul că acesta a demonstrat o lipsă de respect față de instanța de judecată, eschivându-se de a se prezenta în ședința de judecată, fiind anunțat în acest sens și în căutare.

Totodată Colegiul penal consideră necesar de a specifica faptul că deși recurentul critică pedeapsa aplicată menținută de către instanța de apel, ultima a motivat soluția luând în calcul toate circumstanțele importante prezente în speța în cauză, aplicând o pedeapsă echitabilă, în limitele legii, care va asigura corectarea și reeducarea inculpatului Coronciuc Ștefan.

7. Analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

#### **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Coronciuc Ștefan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Coronciuc Ștefan XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 februarie 2020**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie